Carta al diputat David Pérez: estem parlant de justícia, memòria i dignitat, estúpid

Isaac Peraire / @isaacperaire

M'emprenya que es banalitzi la justícia, la memòria i la dignitat de les víctimes del franquisme. Per això m'entristeix tant que hi hagi declaracions com les del diputat al Parlament David Pérez, del PSC, que es va atrevir a dir que "ERC no ha volgut obrir cap fossa de la Guerra Civil a Catalunya perquè hi ha gent d'Espanya". Encara no sé per què coi va dir això i, a més, reiterant-ho. Era pur càlcul partidista? Era afany de protagonisme? No ho sé, seriosament, encara no ho entenc. David Pérez forma part d'un partit d'esquerres. No estem parlant de catalanisme, espanyolisme, independentisme; estem parlant de justícia, memòria i dignitat.

Quaranta anys de franquisme. Indigna i mal anomenada 'transició democràtica' que es va oblidar dels enterrats a les cunetes i serralades. Anys de "nova" democràcia que va seguir silenciant-los. Només gràcies a persones anònimes i alguns moviments polítics (no relacionats amb l"establishment', és clar) s'havien fet passos i accions en la línia de mantenir la memòria, i reclamar justícia i dignitat. Així és com han hagut de passar els que van deixar la vida lluitant per la justícia i la llibertat o fugint de la barbàrie. I el subsegüent patiment i buidor de familiars.

Passejo per **la carena de Sant Sebastià de Prats de Lluçanès** i intento imaginar la crua lluita resistent que va tenir lloc aquí mateix. La documentació i memòria oral parla de centenars de morts i enterrats en aquesta llarga zona.

Va ser en un extrem, ja al costat del **Mas Puigvistós**, que es va exhumar una fossa comuna el llunyà 2004. Una fossa amb set cossos, un dels quals va ser identificat: el Claudi Arnó, per fi, va poder ser enterrat pels seus familiars al cementiri d'**Almacelles** (Segrià). Els altres descansen en un nínxol al cementiri de Prats en l'espera de ser identificats en el marc de les accions del Pla de Fosses 2017, que impulsa la Generalitat de Catalunya. És en les accions d'aquest mateix pla que enguany podrem obrir una nova fossa al municipi.

Estem obligats a fer-ho tot, no contemplem altra cosa. I és que, quan sento el Manel explicar, per exemple, que la seva mare va morir amb l'esperança fins a última hora de trobar el seu marit… Qui sap on és el pare del Manel? Jo tampoc ho sé, però ho hem de fer tot per aconseguir-ho. I fem tard, però ho fem. O quan sento la família Santmiquel, del poble de **Navàs**, que assegura que va ser a **Prats de Lluçanès** on van perdre la pista del seu avi, que podria estar enterrat en una fossa junt amb un grup que fugia cap a França. Seria immens poder localitzar-los. I com tantes altres famílies que busquen els seus desapareguts.

Per tot això, conjuntament amb l'alcalde de Prats de Lluçanès, Ramon Besora, vam escriure aquesta carta al senyor David Pérez, que podeu llegir a continuació:

"Benvolgut Il·ltre. Sr. David Pérez Ibáñez,

Ens dirigim a vós després de les declaracions fetes al programa 'Catalunya vespre', de Catalunya Ràdio, el passat dijous 11 de maig del present, i la reiteració dels comentaris allà fets en relació amb l'obertura de fosses comunes a Catalunya.

A Prats de Lluçanès se'n va obrir una l'any 2004, amb 7 cossos enterrats indignament sota terra, gràcies a l'impuls del Govern de la Generalitat amb el conseller en cap Josep Bargalló (d'Esquerra

Republicana de Catalunya) i el president Pasqual Maragall (del mateix partit que vós, encara que llavors representava uns altres valors).

Aquell projecte era liderat per **Esquerra Republicana de Catalunya** tant al Govern de la Generalitat com al Govern de l'Ajuntament de Prats de Lluçanès.

La gent d'Esquerra Republicana de Catalunya a Prats de Lluçanès, satisfets d'aquells treballs, i engrescats amb el nou Govern tant a la Generalitat com a l'Ajuntament per seguir treballant per la memòria i la dignitat, i tenint en compte el vostre desconeixement segur no intencionat, us volem convidar a visitar el nostre poble, on podreu veure 'in situ' els treballs fets, l'indret d'on es va exhumar la fossa, el lloc on es va posar un monòlit en record de les persones que van lluitar per la justícia i la llibertat, la làpida on descansen els 6 cossos encara no identificats de la 'fossa de Puigvistós', i el possible indret on es faran més treballs amb relació al Pla de Fosses 2017.

Tenim ganes d'explicar-vos-ho personalment, les mateixes ganes que hauríeu de tenir vós de demanar disculpes o de dimitir de diputat al Parlament de Catalunya.

Atentament,

Ramon Besora i Torradeflot, alcalde de Prats de Lluçanès del 2003 al 2007. Militant d'ERC
Isaac Peraire i Soler, alcalde de Prats de Lluçanès des del 2015. Militant d'ERC"